

Izhaja

vsak četrtek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 11. do 12. ure popoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankovani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev

Velja

za Avstro-Ogrsko . . . K 6.—
» Nemčijo . . . » 7:50
» ostalo inozemstvo . . » 9.—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.
Posamezna številka velja 16 h.

Za oglašila se plačuje po 10 h, med besedilom po 20 h za 1 cm² vsakokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 15 h, za parte, zahvale in izjave ter za oglase med besedilom po 20 h za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 4 h, debelo tiskano 6 h za besedo vsakokrat; minimum 40 h. Za izvestilo pri upravništvu 40 h posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov:
Upravištvu lista »Mir« v Celovcu,
Vetrinjsko območje št. 26.
Poštnoštevilni račun št. 96.232.

Leto XXXVII.

Celovec, 21. junija 1918.

Št. 25.

Prazno bogoslovje.

V nedeljo 23. t. m. bo naš knezoškof v samostanski cerkvi na Tanzenbergu pri Gospè Sveti posvetil 18 bogoslovcev v duhovnike. Kakor je »Mir« že poročal, sta med njimi samo 2 Slovenci (Kuhar Lojze iz Kotelj, Orel Jurček iz Železne Kaple). Vsako leto je verno koroško ljudstvo po vseh slovenskih dekanijah z veseljem bralo vest o posvečevanju novomašnikov; saj je vsaka župnija kolikor mogoče skrbela za to, da bo pri številu novomašnikov častno zastopana. Reči moramo, da smo koroški Slovenci v tem oziru daleč prekosili nemško ljudstvo na Koroškem.

Nemško ljudstvo na Koroškem, ki tvori več kot $\frac{3}{4}$ vsega prebivalstva, je dalo krški škofiji od leta 1914 do l. 1918 22 duhovnikov. (L. 1914: 2; l. 1915: 4; l. 1916: 1; l. 1917: 3; l. 1918: 12.) Slovensko ljudstvo, ki tvori komaj tretjino (uradno samo 82.000), je dalo 19 slovenskih koroških duhovnikov krški škofiji (l. 1914: 3; l. 1915: 6+1; l. 1916: 4+4; l. 1917: 4; l. 1918: 2). Število nemških duhovnikov je v primeri z nemškim ljudstvom izraženo s 0'07 %, število slovenskih pa s 0'19 % — torej skoro trikrat več smo v zadnjih petih letih poslali slovenskih koroških duhovnikov na apostolsko delo. Računajmo dalje: Na nemškem Koroškem je med 383 nemškimi duhovniki samo 161 koroških (42'2 %), med slovenskim ljudstvom pa od 185 slov. duhovnikov 104 Korošcev (56'2 %). Če po teh številkah primerjamo skrb obeh koroških narodov za duhovski naraščaj, moramo reči, da je slovensko ljudstvo skoro trikrat tako marljivo (0'53 %; 1'27 %). Saj so res vse slovenske dekanije dobro zastopane.

Iz dekanije Pliberk jih je 21, iz Dobrlevasi, Borovelj in Rožeka po 16, iz Velikoyca 9, iz Šmohorja 7, iz Beljaka 6, iz Trbiža 5, iz Celovca (okolica) 4, iz Spodnjega Dravberga 2, iz Tinj 1. (Skupaj 103.)

Letos pa smo z revnim koroškim ljudstvom vred z žalostjo brali vest samo o dveh slovenskih novomašnikih. Naša žalost je upravičena, ker se je zaključilo bogoslovje s tako malim, skoro izginjajočim številom slovenskih novomašnikov v tako viharnih časih svetovne vojske. Skrbi nas

tembolj, ker v tej dobi trpljenja stojimo pred dejstvom, da bo bogoslovje ostalo za več let prazno; saj je vojska pobrala nam vse slovenske abiturijente, katerim se nikakor ne čudimo, če so morda pri življenju v tako pokvarjeni okolici izgubili poklic za bogoslovje. Torej več let brez slovenskih novomašnikov, več let prazno bogoslovje. To pomeni za nas, ker smo v tej borbi za obstanek navezani pri peščici narodno zavernih učiteljev in uradnikov na slovensko duhovščino, težko izgubo.

Da se bodo naši nasprotniki na tihem veselili, ker zapustita bogoslovje samo 2 Slovenci (pa 19 Nemcev), verjamemo. Saj živi v njih od roda do roda mržnja do slovenske duhovščine. Dogodki iz prve ofenzive, katero so naši koroški nasprotniki začeli v prvih mesecih svetovne vojne proti slovenski koroški inteligenci, so znani. Narod jih pozabil ne bo. Ofenzive se ponavljajo. V zadnjem času so začeli z novo ofenzivo proti slovenskim duhovnikom, ki so jim napoti v njihovem prodiranju do Adrije. Z nemško vztrajnostjo letajo od trga do trga po nemških »Volkstagi« . Izdajajo se povsod za najboljše prijatelje ljudstva, katerim leži najbolj na srcu prava vera, katera je ogrožena — po slovenskih duhovnikih. V Celovcu je stopil posl. J. Dobernig pred »Volkstagovce« na Binkoštni pondeljek s sledečo izjavo:

»V nas je tudi prepričanje, da se slovenska duhovščina v izvrševanju svoje učne službe ne omejuje, ona je, ki pridiguje nestrpnost — ni mi treba mnogo govoriti o nabiranju podpisov — in ki bo največ kriva, če nastane narodni razdor med Nemci in Slovenci. Dajte nam drugih duhovnikov za jezikovno mešane kraje Koroške, duhovnike, ki res koroško mislijo in vsak prepir bo končan.«

Torej krivi so slovenski duhovniki! Oni pač sejejo namesto čistega semena miru, pravice, vere (to menda sejejo Nemci) ničvredno ljuliko. Dobernigove besede so na velikovškem taboru drugo izdajo doživele; saj poročajo »Freie Stimmen«, da so velikovski zborovalci »zmerno in brez pretiravanja«, in vendar »ostro in resno obsojali vse podlo hujskanje ljudstva, ki ga ravno v velikov-

škem kraju izvršujejo tisti, katerih življenjska naloga bi imela biti učiti mir in potrpežljivost. Župnišča postajajo jugoslovanske agenture, duhovništvo se izvršuje samo še v postranski službi, z nemškim katoličanom se ravna, kakor bi ga ne bilo in se iz cerkve takorekoč izključuje.« Čudno, da niso vzeli v resolucijo tudi poziv lista »Bauern-Zeitung« z dne 21. 3. 1918: »Ubijemo te hujskajoče farje, porušimo župnišča in četudi bi se na nas streljalo.« Morala je pač biti »zmerna« resolucija, kar so posebej pripomnili.

Da našo idealno duhovščino v teh veri, duhovnikom in Slovincem vsehskozni sovražnih krogih tako sodijo, se ne čudimo. Čudimo se pa, da so se za ofenzivo proti slovenski duhovščini dali pridobiti tudi nemški duhovniki, ki do zadnje pičice odobravajo govore in resolucije »Volkstagov«, z navdušenjem se jim pridružujejo, saj je duhovnik Marklet iz Št. Petra v lesu, predsednik nemške duhovske zveze (Deutscher Priesterbund) na binkoštnem zborovanju v Celovcu ob splošnem in živahnem pritrjevanju izjavil: »Bratje, mi smo z Vami, čutimo, mislimo, bojujemo se z Vami, da ostane Koroška, kar je skozi stoletja bila, mirno bivališče dveh med seboj tesno spojenih narodov.« In kakor poroča »Grazer Tagblatt« (26. maja 1918, št. 192) sta oba koroška duhovnika pri znani deputaciji cesarju podala izjavo, da nemški koroški duhovniki, posebno nemška duhovska zveza (Deutscher Priesterbund) z več kakor 200 člani stoji popolnoma na strani nemških voditeljev ljudstva. Besedam sledijo dejanja. Na vseh nemških »Volkstagi« govori tudi nemški duhovniki, glasujejo za resolucije, ki niso pridige miru, zadovoljnosti in pravice. S tem si pa sami sebi v obraz bijejo. Oni smejo čutiti s svojim ljudstvom in njegovimi voditelji (več ali manj brezverci), oni se smejo v krivičnem boju proti Slovincem bojevati za interese nemškega ljudstva, posebno za nerazdeljeno Koroško, v kateri naj bi prav kmalu zavladal veri odtujeni, vero zaničujoči Nemec.

Čudna skrb za mir, za pravico, za vero! — Od slovenske duhovščine pa zahtevajo, da bi v svoji dolžnosti, sejati mir, zadovoljnost, molčala k vsem krivicam, ki se gode slo-

Podlistek.

Kako je Kotik zboljševal svet.

Angleško spisal Rudyard Kipling. [5]

Ko so prišli bolj na sever, so se morske krave nekaj ur posvetovale, in Kotik si je same nestrpnosti že skoro pregrizel brke. Končno so sledile nekemu gorkemu toku in sedaj vsaj je izgledalo, kot bi imelo njihovo obnašanje nekaj pametnega na sebi. Neke noči je bilo — Kotik bi kmalu ne verjel lastnim očem — pa so te debele krave začele hitreje pregibati noge in z vedno večjo brzino so švigale skozi vodo. Kotiku bi nikdar ne bilo prišlo na um, da ta navidezno bedasta bitja kaj razumejo o plavalni umetnosti in začel jih je skoro spoštovati. Tok jih je prignal na skalo, molečo iz morja, in tukaj je vsa čreda obstala. Nekaj minut so se zopet z mnogoterimi priklanjaji posvetovale, nato pa so hipoma švignile v morje in izginile v valovih, ki so se peneče zgrnili.

Kotik je bil samega začudenja kar onemel, ko je nakrat namesto premikajočih se živali videl le gladko morskovo površino pred seboj. Hitro je globoko zasopel ter se kar čez glavo vrgel v vodo . . . globoko, zelo globoko. Tu je opazil, kako so krave zginile v temni luknji, ki je bila globoka doli v vodi — sledil je, plaval in plaval, ne da bi videl pred seboj kaj drugega kot črno noč. Kotik je mislil, da je ta predor brez konca, in skoro bi se bil zadušil, ko je zagledal na nasprotni strani svetlobne žarke.

»Stotisoč črnih polžev!« je zaklical, ko je končno pihajoč in sopeč prišel na površje. »To je bilo presneto nevarno, vendar izplačalo se je.«

Morske krave so se že posamič razšle po obrežju in so leno mulile rastline, ki so rastle po otoku. Kotiku so se oči veselja svetile: to je bilo gotovo najlepše obrežje, kar jih je kdaj videl. Milje daleč so segale nizke pečine, in bolj proti celini so prešle v krasna peščevoja — in krasna igrišča so bila tu in morje je gnalo peneče valove, da je bilo možno, veselo zaplesati na njih — skratka: Kotik je spoznal na prvi pogled, da je bil kraj kot nalašč pripraven za domovišče tulnjev. Zdelo se je Kotiku, kot bi se bil za pet let pomladil; splezal je na čeri, plesal je po pesku, se valjal v visoki travi ter nato zopet skočil v morje, da vidi, kako je z ribjim lovom. Pa lov je bil prav uspešen in Kotik je začel šteti male otoke, ki so v bližini moleli iz sive megle. Daleč v morje v smeri proti severu so štrlele iz vode ostre koralne pečine, ki ne bi bile nikdar dopustile kaki ladji, da se približa, in na nasprotni strani je bil zaliv krit od visokih, neprehodnih pečin, tako da je bil dostop mogoč samo skozi predor globoko pod morskim površjem.

»Da bi te ta in oni!« je zaklical Kotik. »To je stotisočkrat boljše kot vsi Novi stani na vsem svetu. Morske krave so vendar precej modrejše kot izgledajo. V zraku in v vodi že čutim, da ni tukaj ljudij — in ako bi tudi prišli, njih ladje bi se ob pečinah razbile in nihče izmed njih ne more splezati čez te čeri. Stotisoč črnih polžev! Če je sploh kje na svetu varen kraj, potem je sigurno ta.«

In začel je razposajeno poskakovati in plešati v vodi ognjeni ples. Ko se je ravno debeli kravi zadel ob glavo, domislil se je svoje prijateljice, ki jo je zapustil daleč, daleč tam za seboj, in v trenutku je že začutil po vsem telesu mrgolenje in nehotje je nameril svoj nos v smer proti Novemu stanu. Komaj si je vzel časa, da si vtisne kraj v spomin, že je skočil v vodo in skozi črni predor plaval v južni smeri proti Novemu stanu.

V celem življenju še ni plaval tako hitro in vendar je trajalo deset dni, predno je prišel do Novega stana. Visoko na pečini je zapazil znano postavo — bila je tulnjska samica, ki je skozi celo leto čakala nanj ter se hrepeneče ozirala po morju. In tudi ona je spoznala na prvi hip, da je našel otok. Holuziki in drugi tulnji pa so se zopet posmehovali: »Aha, poglejte ga, Kotika, kako zboljšuje svet! Topot je pa zares svoj otok s seboj prinesel.« Celu njegov oče ga je oštel, da dela sramoto celi rodbini in jo izpostavlja zasramovanju. Neki dober prijatelj pa mu je dejal: »Ti lahko govoriš — ampak med tem ko si bil ti za zabavo na potovanjih, smo se mi borili tu za domovišča . . . in tega še nikdar nisi poskusil, če ravno se tako postavljaš.«

»Hvala lepa za vaša domovišča,« je odgovoril Kotik. »Kaj pa delate tudi, kot da vzgajate vaše otroke, da jih potem ljudje s kiji pobijejo? Kaj pa ima vaše borenje za namen, če se vaši otroci rodé zato, da jih . . .«

»Stoj!« se je zarežal tulen in zaničljivo skremžil obraz. »Seveda, če je tako in se bojiš poštenega boja, potem nimam ničesar več prista-viti!«

venskemu koroškemu ljudstvu, naj bi mirno gledala kako potom nemških listov, nemških uradnikov, nemških društev umira narodnost in z narodnostjo vera ter se zapostavljajo gospodarski interesi našega naroda. Kar je pri njih samo ob sebi umevno, je pri slovenski duhovščini napačno, kar je pri njih pravično, je menda pri slovenski duhovščini krivično, kar pri njih služi veri — menda pri slovenski duhovščini veri nasprotuje (v nemških krogih se že z začudenjem vprašujejo, kako smejo nekateri slovenski duhovniki še z mirno vestjo maševati!). Da bi se s tem ne vrezali v lastno kožo! Božji mlini meljejo počasi — a gotovo.

Ofenziva proti Italiji.

Napovedana je bila že v cesarjevem brzjavu na nemškega cesarja v odgovor Klemensóju, ki je objavil potrjeno mirovno pismo našega cesarja. Tudi Italijani so jo pričakovali, samo da so menili, glavni sunek bo prišel iz Tirol.

V soboto, 15. junija, se je ofenziva začela in so naše armade vdrle v sovražne črte tako na visoki planoti Sedmero občin kakor tudi preko narasle Piave. Že opoldne je bilo v naših rokah nad 10.000 ujetih Italijanov, Angležev in Francozov. Armadna skupina fm. Borojevića je zavzela Capo Sile, kjer so se predvsem odlikovali z izredno hrabrostjo češki in poljsko-rusinski bataljoni. Armada go. Wurma je prodirala čez Piavo ob črti Trevizo-Oderzo in na jugu dospela do kanala Fossetta. Više gori je uspešno operirala armada go. nadvojvode Jožefa na gorovju Montello. Na obeh straneh Brente po so začeli silno napadati Italijani. Naši fantje so napade vzdržali. Tudi južno od Asiago Italijani hudo napadajo. Naš plen: 30.000 ujetnikov in več nego 120 topov. Naša veleladja Szent Istvan je bila pri ponočni vožnji v Adriji torpedirana in se je potopila. Pogreša se 80 mož.

Politični pregled.

Parlament — vlada — Nemci.

Pl. Seidler je odgodil državni zbor,

Sedaj pa je mož v veliki zadregi. Ljudstvo trpi lakoto in pomanjkanje na vseh straneh; Seidler pa na zahtevo pangermanov kljub temu noče sklicati parlamenta, ker nima zase večine. Upa nekoliko le še na socialne demokrate, da bi glasovali za proračun. Nemški nacionalci pa podpihujejo Seidlerja, naj ne skliče parlamenta in naj sledi absolutističnim stopinjam rajnega Stürkgha. To so prijatelji ljudstva! Tudi nemški narod bo obračunal z njimi. Na dunajskem Volkstagu 16. t. m. so delali sklepe, kakor bi živeli še v letih 1914 in 1915. Ljubljanski Nemeč Eger je končal svoj govor: Ali bo Avstrija nemška, ali pa je ne bo! Zahtevali so, naj se prepove

„Ali hočeš iti z menoj na novi otok, če te v boju premagam?“ je vprašal Kotik in srepolno gledal nasprotnika.

„Prav rad — seveda, če me premagaš.“ Hladnokrvno je to govoril tulen; pa ni imel časa, se okreniti, ker že ga je držal Kotik za vrat. Napad je bil tako nepričakovan in silen, da se je predrzen dečko zakotalil po produ, med tem ko ga je Kotik obdeloval z zobmi in tresel semtertje, kot bi bil riba, ne pa dorastel tulen. In ko je naposled padel v vodo ter pordečil bele pene s svojo krvjo, je prosil milosti. Kotik ga je izpustil in tekkel po produ navzgor. „Radi vas sem se zadnjih pet let tako mučil,“ je rjul. „V vseh morjih sveta sem za vas iskal, vi neumni tulnji! In končno sem našel kraj, kjer bi lahko srečno in nemoteno živeli. Ali vi se mi posmehujete in mi nočete verjeti . . . dotlej pač, da tudi vam neumno glavo od telesa ločijo. Dobro torej! Če vas ne morem rešiti, vas hočem naučiti vsaj spoštovanja! Pazite! Branite se!“

Galebi, ki so vriščaje letali okrog, so obsedeli: kaj takega, kot je bil Kotikov naval v sredo med tulnje, še niso videli, akopram so že leta gledali boje tulnjev.

Na največjega tulnja, ki ga je mogel ugle dati, se je vrgel Kotik, mu zasadil zobe v vrat ter ga tako obdeloval, da je ta kmalu hropeče prosil milosti. Pustil ga je okrvavljenega ležati ter se vrgel na drugega. Kotikovo telo je bilo kaj pripravno za boj; vsled mnogih potovanj si je utrdil živce, in telo je postalo prožno. Drugi tulnji pa so po svoji navadi že mesece stradali in bili so

prodajati zemljo Nemcem, sami pa hočejo preko slovenske zemlje do Trsta. Vlada jim je tam že dala mornariško šolo. Kregali so se, da nemški visokošolci zasedajo dunajske visoke šole; kadar pa n. pr. Slovenci zahtevamo svojo univerzo, so vsi Nemci pokonci. Zahtevali so, da mora Dalmacija od Avstrije stran k Hrvatski in postati naravno bogata Galicija samostojna, da bi lažje zatirali Čeha in Jugoslovane, katere imenujejo veleizdajalce, ker po istem načelu zahtevajo svojo samostojnost. To pa so le oni sami.

Toda to je gotovo in dobro, da tudi pangermanska drevesa ne rastejo do nebes.

Dnevne vesti.

Knezoškof dr. Jeglič — častni meščan ljubljanski. Na predlog dr. Novaka je bil knezoškof ljubljanski dr. Anton Bonaventura Jeglič v seji 11. t. m. izvoljen za častnega meščana ljubljanskega.

Cerkvene vesti. Na župnijo Javorje je prezentiran g. Ludovik Viternik, provizor na Apačah. Za provizorja v Sattendorfu je nastavljen gosp. Ferd. Huber, upravitelj v Šmohorju. — Birmovanje bo tudi 30. junija v Mičigu, 7. julija pri Devici Mariji na jezeru (Prevalje) in 14. julija v Gradežu.

Dr. Fran Pavletič †. V Gorici je umrl, začet od kapi, dne 10. t. m. odvetnik dr. Fran Pavletič. Vojna ga je pregnala iz Gorice v Ljubljano. Minoli teden se je podal na komisijo, kjer ga je zalotila smrt. Kot človek in politik je bil enako simpatičen in splošno priljubljen, kot katoličan globokega verskega prepričanja, ki je verske dolžnosti tudi natančno izpolnjeval. Čeravno je bil bolj slabega zdravja, ga bodo slovenski Goričani kot izbornega delavca hudo pogrešali. N. p. v. m.!

Ravnateljstvo vojno-kreditnega zavoda za južno vojno okrožje se usoja naznanjati, da se nahajajo njegovi uradni prostori odslej v Celovcu, Villacherstraße 6 (telefon št. 1118).

Celovčani pri Madjarih. Iz Celovca in Beljaka so šli mestni zastopniki na Dunaj in v Budimpešto, prosit za živila. Deputacije so se udeležili iz Celovca podžupan Rach in Lojze Fuchs, iz Beljaka Maier in Eger. Ogrski prehranjevalni minister princ Windischgrätz je njihovo prošnjo za mast in moko odbil in ni dovolil izvoza masti, ki je bila pred meseci na Ogrskem za Celovec in Beljak kupljena. Najprej morajo spraviti skupaj množino masti, ki so jo obljubili Avstriji. Ogrska sama trpi. Sicer pa odloča avstrijsko prehranjevalno ministrstvo, kam da pošlje ogrsko mast in kako da jo razdeli. Ogrji torej ne morejo pošiljati posameznim avstrijskim mestom. Sedaj imajo Ogrji le še zgodnji krompir, zelenjavo in sadje, ki je lahko pošljejo na Koroško. Zadnji mrz je pa na Ogrskem uničil 30 do 40% krompirja in zelenjave. Kar bo ostalo, se bo razdelilo med Nemčijo in Avstrijo po ključu 1:1. Tudi pri ministrskem predsedniku Weckerlu so bili, pa je samo obžaloval, da se koroškimi mestom tako slabo godi.

vsled tega čisto ob moč. Bilo ga je krasno gledati, ko se je od enega nasprotnika vrgel na drugega ter tresel s svojo dolgo grivo in gledal okrog z žarečimi očmi. Ko so že vsi starejši tulnji pred njim zbežali, mu je zaklical stari Ostrozob: „Sinko, če tudi si norec, ali najboljši boritelj si gotovo izmed vseh tulnjev! Pogledj sem! . . . Tvoj oče ti hiti na pomoč!“

Stari Ostrozob se je nakrat začutil pomlajene; dirjal je in pihal predse kot vlak ter bil v trenutku Kotiku ob strani.

Matka in Kotikova prijateljica, ki je toliko časa čakala na njegov povrat, sta gledali čez pečine in lajali svojcem v pohvalo. Bil je to res krasen boj, in obadva sta sekala, dokler je bil še kak tulen na produ; ko pa so se vsi poskrili, je capljal Kotik z očetom po produ gor in dol, glasno lajajoč in tresoč z grivo.

Ko se je ponoči zasvetila severna luč ter usipala svoje žarke skozi meglo na pečine, je splezal Kotik na visoko čer ter gledal na porušena domovišča nizdol. „Drugače niste hoteli,“ je dejal jezno; „poskusil sem vsaj, da vam ubijem nekoliko mislij v vaše neumne butice!“ Potem je glasno rjul, da so krvaveči tulnji boječe poslušali: „Poslušajte me, trebušasti ježi. Kdo izmed vas hoče iti z menoj na novi otok? Odgovorite mi, če ne vam bom usta odprl!“

In po vsem produ se je razlegalo kot mrmranje morja, ki se po oseki povrne iz zemskega naročja. „Hočemo ti slediti,“ je mrmralo na stotine glasov. „Pelji nas, Kotik, beli tulen!“

Nezgod. Pri zidarskih popravilih pri Količnu v Sekiri ob jezeru je padel pomožni delavec K. Martinc in se je tako hudo poškodoval, da so ga morali z rešilnim avtomobilom prepeljati v deželno bolnišnico.

Izpremema vlaka. Osebni vlak št. 418 vozi iz Celovca na Maribor od 16. t. m. naprej ob 7:30 zjutraj (prej 6:37).

Tobak na karte. V Celovcu se bo prodajal tobak na karte za čas od 17. do 30. junija po trafikah šele 2. julija. Pri tej prodaji bodo trafikanti odrezali odrezke 5 do 25.

Tobačno nadomestilo za pipe obstoji iz 40 delov bukovega listja, 40 delov hmelja in 20 delov viržinija-stebel.

Jekleni zvonovi. Neki g. župnik piše: „Sedaj ko sem jekleni zvon dobil ter ga slišim, odsvetujem vsakomur, da bi tak zvon naročil. Zvoni kakor velik pisker; glas ima, dokler udarja, ne doni pa ne! Krivda je v tem, ker je zvon prevlečen s terom, da ne zarjavi. Znabiti kje drugje vlivajo boljše zvonove iz jekla, z jeseniškimi dro nisem zadovoljen.“

Podpora dobiva, pa liste naročuje! Nemcev in nemškutarjev morebiti nobena reč tako ne vznemirja in ne srbi, kakor če vidijo, da se razširja med Slovenci slovensko časopisje. Če Nemeč naročuje nemški časopis, Italijan italijanskega in Oger ogrskega, je to naravno in samo ob sebi razumljivo, če pa se v slovenskem kraju razširja in bere slovensko časopisje, je to neodpustljiv greh, hujskarija in šuntanje, srbofilstvo in veleizdaja! In posebno, če si naroči slovenski časopis priprost delavski človek, ženska, ki dobiva državni prispevek, ker je mož v vojni, potem je to nekaj nezaslišanega! Če bi taka ženska tisti denar zapila ali celo zakadila, ali na kak drug neumen način potrošila, bi ne bilo tako hudo, kakor če naročuje slovenski časopis! Ima sicer popolno pravico do tistega denarja, saj to ni nikako darilo, ampak samo odškodnina, ker je mož v vojni službi in ne more sam preživljati družine, — a slovenskega časopisa bi si žena ne smela naročiti! Posebno navadna kmečka ali delavska žena ne! Kam pa pridemo! Svojo kozo ali kravo naj molze, svinje naj krmi, če jih ima, in za otroke naj skrbi, a da bi brala časopise, to vendar ne gre! Kaj njo briga, kaj se godi po svetu, kako je z vojsko, koliko je upanja na mir itd.! — In nazadnje, če bi brala kak nemški časopis, ne rečem, naj bi že bilo, a da si naroči slovenski tednik, to vendar ne gre! Potem je nevarnost, da se ji bo sčasoma slovensko zdelo ravnotako ali pa še bolj „nobel“ kakor pa nemško, in da bo začela namesto „koroško“ (t. j. breznarodno ali celo nemškutarsko) slovensko čutiti! — Ali ni torej opravičen ogorčeni klic: podpora dobiva, pa slovenske liste naročuje! Da, z vse-nemškega stališča je ta klic zelo upravičen in razumljiv, ti pa slovenski kmet, mladenič, žena, dekle povzemi iz tega, kako važno in potrebno je, da naročuješ in bereš slovenski časopis! Beri ga odslej še z večjo vnemo, ali če ga še nimaš, nemudoma si ga naroči, oziroma prosi koga, da ti ga naroči. Če ga že imaš, priporoči in naroči ga še drugim, prijateljem, znancem in sosedom! Dober časopis je kakor dober prijatelj, učitelj in

Pa ko bi bili le natančneje pogledali, bi bili videli, da Kotik ni bil več bel tulen, kajti vsa njegova dlaka je bila od glave do repa z rdečo krvjo pokrita. Samozavestno se je držal ter zamežal z očmi in niti na um mu ni prišlo, da bi svoje rane le enkrat pogledal . . .

Teden pozneje je zapustilo velikansko število tulnjev — skoro deset tisoč — otok. Bil je Kotik s svojo čredo. Prvi je skočil Kotik v morje in dal znamenje za splošni odhod. Zadosti se je čutil odškodovanega za vsa zasmehovanja, kar jih je moral prestati. Deset tisoč pripadnikov — to je bilo več, kar je sploh kedaj upal. Pa že naslednjega dne je postalo njegovo srce žalostno, kajti čim bolj se je oddaljil od otoka, tem manjša je postajala njegova čreda. Začetkom so ga zapuščali posamič, potem kar trumoma, da se vrnejo na Novi stan ter se puste tam pobiti.

Pa sčasoma se je priučil Kotik potrpljenju. Čeravno ni mogel rešiti vseh bratov, vendar pa je ustanovil varno domovišče za stotine tulnjev, ki so se na tisoče pomnožili in še danes živé v nemoteni sreči.

* * *

Kotik je dosegel visoko starost in videl še mnogo rodov na svojem otoku. Večkrat pa je nagloma zginit in govorilo se je, da se popolnoma samcat vrača na Novi stan ter ondi ure in ure samotno ždi na pečini . . . čisto sam . . . ker vsi neumni tulnji so že zdavno zgubili svoje življenje pod kijevidimi udarci zlobnih ljudi . . .

pet otvorjeno in ima sedaj 7 zanemarjenih fantov v oskrbi.

3.) Zasebna oskrba bolnikov se je v minolem letu pri 17 strankah razširila na 754 dni 490 noči; ena častita križarka je čula 14 noči in je napravila pri 85 strankah 148 domačih obiskov.

4.) Oskrba revežev se razteza na delovanje sledečih dveh konferenc: Konferenca Sv. Petra in Pavla v Celovcu je l. 1872 ustanovljena, šteje 19 udov in podpira 4 družine s petimi otroki in štiri samce.

Konferenca Sv. Ilja v Celovcu je l. 1876 ustanovljena, šteje 11 udov in podpira 10 družin z 12 otroki in 10 samcev.

Konferenca Sv. Jakoba v Beljaku je ustanovljena l. 1888, šteje 11 udov in podpira 17 oseb.

Konferenca Marijinega oznanjenja v Špitalu ob Dravi je ustanovljena l. 1890, šteje 9 udov in podpira 4 družine z desetimi otroki in 3 samce; skrbi za tri sirote v sirotišnici v Trebnjem pri Beljaku. Dve križarki ste čuli od l. 1. do 30. 11. 1917 l. pri 21 strankah 374 dni in 394 noči, med temi 42 dni in noči pri takih bolnikih, ki so imeli grižo.

Konferenca Sv. Janeza v Brežah je l. 1902 ustanovljena, šteje 9 udov in podpira 6 družin in 13 samcev.

Konferenca za Št. Rupert pri Celovcu je ustanovljena l. 1912, šteje 4 ude in podpira 6 družin s 14 otroki in dva samca.

Konferenca za Št. Lenart v Labudski dolini je ustanovljena l. 1916, šteje 7 izvršujočih udov in podpira 10 družin s 17 otroki in 29 samcev.

Konferenca za predmestno župnijo Sv. Lovrenca v Celovcu je bila ustanovljena 17. vinotoka l. 1916; l. 1917 je štela 8 delujočih udov in je podpirala 15 družin s 55 otroki in 6 samcev.

Konferenca Sv. Marka v Volšpergu v Labudski dolini je ustanovljena 25. listopada l. 1917 in šteje zdaj 20 delujočih udov.

46. letno poročilo Elizabetnega društva za l. 1917 nam pove, da je društvo v imenovanem letu podpiralo 68 revic; tekem leta je 11 revic umrlo, tri so bile sprejete v hiralnico, tri so bile odpuščene, 15 jih je bilo na novo sprejetih.

Sprejem dijakov v Marijanišče.

Kakor prejšnja leta bo tudi letos sprejetih v Marijanišče večje število fantov, ki se hočejo posvetiti duhovskemu stanu. Prošnje za sprejem je treba nasloviti na kn. šk. ordinarijat. Pogoji za sprejem so: Prosilci morajo biti zakonskega rodu in v krško škofijo pristojni. Za I. gimn. razred naj bo starost med 10. in 13. letom. Sprejmejo se samo fantje, ki so telesno popolnoma zdravi, moralno nepokvarjeni ter imajo trdno voljo postati duhovniki in kot taki nekdanje delovati v krški škofiji.

Prošnji za sprejem se naj priloži:

1. Zdravniško spričevalo in spričevalo o cepljenju koz.

2. Izjava starišev, da je njih želja, da postane sin duhovnik, da ga hočejo radi tega v vzgoji podpirati, da plačajo vsako leto 500 kron za oskrbo. Če bi pa cele svote ne mogli plačati, morajo v prošnji za sprejem pristaviti, koliko morejo vsako leto za oskrbo plačati. V tem slučaju morajo prošnji priložiti

3. ubožno spričevalo ali imovinski dokaz.

Gojenci obiskujejo c. kr. državno gimnazijo. Zato morajo napraviti tam sprejemni izpit, ki se vrši letos 4. in 5. julija od 9. do 12. ure dopoldne. Vpisati se morajo 3. julija od 9. do 12. ure dopoldne ter od 3. do 6. ure popoldne, in 4. julija

od 8. do 12. ure dopoldne v ravnateljki pisarni (učiteljske, Kolodvorska cesta). Pri vpisovanju je treba predložiti krstni list in zadnje šolsko spričevalo. Vpisnina znaša 10 K 20 v. Pri sprejemni skušnji se zahteva nemško pravopisje in analiza, iz računstva temeljni računski načini s celimi številkami.

Če je prosilec sprejemno skušnjo napravil, se naj oglasi in predstavi osebno pri ravnateljstvu „Marijanišča“, ki se nahaja sedaj v bogoslovju. Upamo, da bodo koroški Slovenci tudi letos zastopani s častnim številom novih dijakov.

Vabilo

k

slavnosti na čast sv. Alojziju

katero priredi

Marijina družba v Št. Rupertu pri Velikovcu v nedeljo, dne 23. rožnika 1918, ob 2. uri popoldne (po starem času).

Spored:

1. V župnijski cerkvi v Št. Rupertu: slavnostni govor in slovesno sprejemanje novih članic v Marijino družbo; litanijske blagoslovne.

2. V telovadnici „Narodne šole“: Igra „Človeški poklic“ v štirih dejanjih; predstavljajo otroci Marijinega vrta. Vmes petje slovenskih narodnih pesmi.

Prostovoljna vstopnina k igri se hvaležno sprejema.

K obilni udeležbi vabi vse dobrotnike in prijatelje

vodstvo „Marijine družbe“.

Darovi.

Dobrlavas. Za sklad, s katerim se bo po srečno končani vojski zopet sezidala od sovražnika porušena Marijina romarska cerkev na sv. Višarjah, so v naši župniji še sledeči darovali: Podgornik Helena 2 K, Greif Lorenz 2 K, Terezija Varh zopet 2 K, Kert Ana zopet 2 K, Kert Janez zopet 2 K, Laskolnik Marija 1 K, Terezija Sablatnik 1 K, Canker Marija 10 K, Hribernik Roza 2 K, Vrienc Ana 1 K, Temel Neža zopet 1 K; Marjeta Ebervein nabrala v Goselnivasi 144.20 K in sicer: Eva Šiher 2 K, Katarina Krajger 1 K, Janez Drobež 0.40 K, Martina Resman 2 K, Marija Jergač 1 K, Katarina Pavlež 1 K, Marija Rižner 1 K, Marija Martinc 1 K, Marija Koler 1 K, Tomaž Zdovo 5 K, Ana Zdovo 2 K, Marija Sager 0.80 K, Jožef Kušnik 2 K, Tomaž Pivk 1 K, Susana Vrčko 4 K, Roza Pavlič 2 K, Helena Hobel 2 K, Jurij Hobel 2 K, Helena Škof 10 K, Barbara Božič 10 K, Marija Šavc 2 K, Marija Vedenik 2 K, Jera Prosen 4 K, Jožefa Lesjak 10 K, Anton Lesjak 3 K, Marija Pekec 7 K, Helena Sablačan 10 K, Helena Štefan 10 K, Ana Rigl 10 K, Helena Rigl 4 K, Marija Lesjak 4 K, Marija Šimon 2 K, Ivana Selan 1 K, Andrej Verdnik 3 K, Simon Ebervein zopet 5 K, Rudolf Šabec 2 K, Jožef Pavlič 2 K, Florijan Rigl 10 K, Ema Škorjanc 1 K, Tomaž Topar 1 K; Uršula Matevžič in Helena Mihev nabrali v Lovankah 95.60 K in sicer: Ana Creselnik 1 K, Vovk Ana 1 K, Frančiška Brežjak 1 K, Kolirčeva mati 10 K, Marija Brežjak 1 K, Uršula Brežjak 1 K, Mihael Vovk 1 K, Elizabeta Vovk 1 K, Apolonija Vovk 8 K, Jožef Sekol 5 K, Neža Sekol 5 K, Ana Lipnik 2 K, Ana Lipic 4 K, neimenovana 4 K, Gregor Toplič 2 K, Otilija Lužnik 1 K, Lucija Lužnik 1 K, neimenovana 1 K, Roza Šenk zopet 2 K, Tomaž Ilgovo zopet 2 K, Tomaž Ujc 2 K, Sagmajster Marija 1 K, Janez Somrak 3 K, Elizabeta Karič 2 K, Kusa Katarina 1 K, Marjeta Kušnik 3 K, Janez Kušnik 4 K, Jožef Kušnik 2 K, Kovačeva dekleta 4 K, Marija Kuster 0.40 K, trije r. voj. ujetniki 4 K, Sovak Marija 2 K, Rudolf Lucija 2.20 K, Šranc Janez 1 K, Šranc Ana 1 K, Uršula Matevžič 2 K, Helena Mihev zopet 2 K, Neža Sinčnik 1 K, Marija Ujc zopet 2 K; Ana Kuhling in Marija Zelodec nabrali v Belovčah, na Dobravi in na Homcu 100.60 K in sicer: Ana Zelodec 1 K, Tomaž Petek 4 K, Katarina Smešic 1 K, Lucija Lužnik 2 K, Jakob Smrtnik 0.60 K, Janez Karl 10 K, Štefan Fera 4 K, Jera Pogačnik 1 K, Matilda Pogačnik 1 K, Ana Marček 1 K, Franc Grašar 1 K, Ana Telavec 5 K, Neža Somrak 3 K, Marija Cunder 10 K, Helena Rigelnik 10 K, Vincencija Osterman 1 K, Apolonija Matič 2 K, Simon Cide 1 K, Ana Cide 1 K, Ana Kuhling 2 K, Uršula Kuhling zopet 5 K, Marija Pridnik 2 K, Ana Galo 4 K, Marija Jerin 10 K, Ana Rižner 2 K, Jožef Prek zopet

10 K, Marija Mikic 2 K, Uršula Mikic 2 K, Vincenc Kuhling zopet 2 K. Skupaj 948.70 K. S prejšnjimi izkazi vred 1975.60 K. — Za porušeno cerkev na sv. Gori pri Gorici je daroval Simon Temel pd. Prunč v Poddobo 100 K; za Špominsko cerkev v Celovcu so darovali: Marija Vastl 2 K, Carl Marija 1 K, Kurat Marija 1 K, Ana Koberer 1 K. — Darovi se bodo poslali na škofijstvo. Bog plačal vsem blagim darovalcem, darovalkam in nabiralkam!

Prošnjiško-župnijski urad Dobrlavas.

Za popravo cerkve na Sv. Višarjah je daroval č. g. Anton Pelnař, župnik v Šebnu na Zili, 1000 K III. vojnega posojila.

Pri onesnaženju kože na obrazu, glavi in telesu, pri bolečinah in srbečici, kakor pri preobilnem potenju in preveliki občutljivosti proti mrazu je potrebno, primesti vodi, s katero se umivamo, antiseptični, desinfekcijski dodatek, ki pospešuje trdnost kože. Kot tak je zelo priljubljen Fellerjev dobrodišeči, bolečine lajšajoči rastlinski esenčni fluid z zn. „Elsa-fluid“. Z vodo mešan učinkuje brez vtiranja ali drgnjenja hladilno in osvežujoče. Isti odstrani kožne nečednosti posebno naglo, uniči bolezenske krali in odstrani kožno srbečico in preobilno pot. Vsled svojega učinka, da vzbudi kroženje krvi, prinaša s tem novo življenje v omrežje kože, tako da postane ista zopet čista, mehka in rdečkasta, kakršna pač mora biti zdrava koža. Fellerjev „Elsa-fluid“ bi se naj radi tega v vsaki družini uporabljal. 12 steklenic stane na vse strani samo 14 K 32 h. Naroče se pristne edinole pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elsatrg 67 (Hrvatska). Našim čitateljem priporočamo, da imajo to izvršno domače zdravilo vedno v zalogi, ker se isto lahko uporablja pri negovanju telesa mnogoterno. Kot odlično, zdravniško preizkušeno želočno zdravilo priporočamo Fellerjeve lagodno odvajajoče rabarbarske kroglice z zn. „Elsa-kroglice“. 6 škatljic 7 K 37 h franko. (su)

Lastnik in izdajatelj: Gregor Einspieler, prošt v Tinjah.

Odgovorni urednik: Otmar Mihálek.

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Telefon 179.

Okoli 1200 m³ lepega ≡ smrekovega lesa ≡

v Slov. Plajberku se potom pismene ponudbe odda. Natančnejši pogoji se zvedó pri župnem uradu v Kapli ob Dravi ali v Slov. Plajberku.

Ponudbe se sprejemajo do 7. julija 1918, do 12. ure opoldne pri župnem uradu v Kapli ob Dravi, pošta Svetnavas.

Nadarbinsko predstojništvo v Slov. Plajberku.

Vabilo

na

občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Tinjah
s sedežem v Slov. Smihelu.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva za l. 1917.
2. Čitanje zapisnika 1916 in odobrenje.
3. Odobrenje računskega zaključka 1917.
4. Volitev načelstva in rač. pregledovalcev.
5. Slučajnosti.

Občni zbor se vrši v hranilničnih prostorih dne 29. junija 1918, ob 1/2 4. uri. V slučaju, da bi ob določeni uri ne bilo zadostno število članov, se vrši ob 4. uri ob vsaki udeležbi drug občni zbor, ki sklepa brezpogojno.

Odbor.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

sprejema kot oficijelno subskripcijsko mesto prijave na

osmo avstrijsko vojno posojilo

po originalnih pogojih:

- I. davka prosto 5 1/2% amortizacijsko državno posojilo po K 91.54;
II. davka proste 5 1/2% odpovedljive državne zakladnice „ „ 95.50.

Tiskovine za prijavo in pojasnila strankam so brezplačno na razpolago.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavica: K 10.000.000.

Rezervni zaklad: K 1.500.000.

Prodaja srečke razredne loterije.

Kolodvorska ulica št. 27.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun. Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Srečke na obroke, promese k vsem žrebanjem.

Listnica upravnštva.

Vse cenjene naročnike prosimo, naj nam pri preselitvah ali premestitvah naznanijo poleg novega naslova tudi stari naslov ter številko, ki je tiskana v zgornjem kotu naslovne pasice (nad imenom). To je zaradi tega važno, da ne bi pošiljali lista pomotoma na dva kraja, na nov in na star naslov.

Kupim dobro harmonij. Naznanilo ohranjen tvrdke želim. Fr. Grafenauer, p. Brdo pri Smohorju, Koroško.

Ruharica pošteno dekle, ki je večša tudi gospodinjstva, želi dobiti novo službo, najraje v kakem župnišču. Naslov pove uredništvo.

Mlinar

se sprejme na kmetski mutni mlin. Naslov pove upravništvo lista „Mir“ v Celovcu, Vetrinjsko obmestje 26.

Kot dekli za poljska dela

se sprejmeta takoj dve poštene dekleti v župnišče. Plača dobra, služba lahko trajna. — Več pove upravništvo „Mira“, Celovec, Vetrinjsko obmestje.

Vabilo

na

redni občni zbor

Posojilnice v Galiciji na Koroškem

r. z. z. n. z.

ki se vrši

v nedeljo, dne 23. junija 1918, ob 3. uri popoldne, v posojilničnem prostoru v Galiciji na Koroškem.

Sporod:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo načelstva o poslovanju.
3. Potrditev letnega računa za leto 1917.
4. Volitev odbornikov.
5. Sklepanje zaradi čistega dobička.
6. Slučajnosti.

Opomba. Če bi občni zbor ob določeni uri ne bil sklepčen, se vrši isti dan v istih prostorih eno uro pozneje drugi občni zbor, ki bode sklepal pri vsakem številu zadrušnikov.

K obilni udeležbi vabi

odbor.

100.000

hvalečni odjemalci potrjujejo, da koreninski pokončevalec „Riabalasam“ v treh dneh brez bolečin odstranjuje kurje oči, bradavice, trdo kožo. Uspeh zajamčen. Cena 3 K, 3 lončki 7 K, 6 lončkov 11 K. Zobobol odpravlja „Fides“, če trdovraten revmatizem povzroča zobobol, kadar so vsa sredstva odrekla in če so zobne votli. Če ni uspeha, denar nazaj. Cena 3 K, 3 škatljice 7 K, 6 škatljic 11 K. Nič več zobne kamnene nasade, nič več slabega duha iz ust! Snežno-bele zobe (dohite po zobnem fluidu „Xiris“). Takojšnji učinek! Cena 3 K, 3 steklenice 7 K.

Podgane, miši

se popolnoma iztrebijo s podgansko smrtjo. Če ne pomaga, denar nazaj. 100 zahvalnih pism. Cena 4 K, 3 škatljice 9 K. Stenice, uši, bolhe, čurke uničuje z zalogo vred korenito „Thiera“. Cena 3 K, 3 kartoni 7 K, prašek zoper uši zraven 2 K.

KEMENY, Košice (Kassa), poštni oddelek 1210/60, Ogrsko.

Hiša na prodaj.

Iz proste roke se proda hiša št. 10 tik cerkve na Zili pri Beljaku. V hiši je gostilna in trafika. Pojasnila daje: Anton Tuder, Marija na Zili, pošta Beljak.

Paramente

kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plašče za ministrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizete, keilhe, ciborije, monštrance, zvončke itd., križe, sohe v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi oddelek za paramente Jožefovega društva v Celovcu.

Kuharica

išče službo v kakem župnišču; je pošteno dekle v starosti okrog tridesetih let.

Naslov pove upravništvo lista „Mir“ št. 24.

Framydol je sredstvo za pomlajenje las, ki rdeče, svetle in sive lase in brade za trajno temno pobarva. 1 steklenica s poštnino vred K 3.25.

Rydyol je rožnata voda, ki pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2.45. — Povzete 45 h več. — Naslov za naročila:

Jan. Grollich, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

Barve!

in lila v zavitek po 60 vin. v trgovini

pri „Zvoncu“ Celje Karl Loibner

Prve vrste, preizkušene, znamka „Tekla“, za barvanje volnenega, svilenega in platnenega blaga, se dobijo sledeče: črna, siva, modra (plava), zelena, rdeča, rujava

Vsak si lahko sam pobarva obleko in platno ter prebarva staro obleko!

Za eno žensko obleko je treba najmanj 7 zavitev barve

„ „ „ bluzo „ „ „ 3 zavitke barve

Za en predpasnik „ „ „ 2 zavitka „

Izvršujejo se tudi poštna naročila. — Vsakemu naročilu se priloži slovensko navodilo.

Do K 5000.— brez zdravniške preiskave.

C. kr. avstr. sklad za vojaške vdove in sirote

zavarovalni oddelek za Koroško
Celovec, Paulitschgasse št. 15.

Vojno zavarovanje tudi za vojake na bojišču brezplačno.

Vojnoposojilno zavarovanje

z enkratnim vnaprej-vplačanjem vseh premij.

Za 1000 K 8. drž. posojila se mora kot enkratno vplačilo vseh premij vnaprej vplačati:

za zavarovalno dobo	za zavarovalno dobo
10 let K 640.45	15 let K 540.82
12 let „ 603.25	20 let „ 476.74

Po tem času dobi podpisovalec K 1000.— vojnega posojila. Če umrje prej, se zaostalim izplača K 1000.— vojnega posojila in razen tega v gotovini neporabljene premije, torej pri 15 letnem zavarovanju na pr.

razen K 1000.— državnega posojila v gotovini
v 1. letu K 505.76 v 3. letu K 452.— v 5. letu K 393.—

Važno!

Enkratna premija se pri zavarovanjih do K 5000.— plača lahko z vojnoposojilnimi kosi VIII. in vseh prejšnjih emisij po kurzni izdaji. Vsak posestnik vojnega posojila more torej brez gotovine in brez kurzne izgube svojo vojnoposojilno posest podvojiti in zagotovi vrh tega za slučaj smrti svoji družini precejšnjo svoto v gotovini. Zavarovanje se sklone na podlagi dogovorov s c. kr. avstrijskim skladom za vojaške vdove in sirote po c. kr. priv. zavarovalni družbi za življenje „Avstrijski Feniks“ na Dunaju.

Pojasnila daje in zavarovanja sprejema tudi še sedaj zavarovalni oddelek za Koroško

Najcenejša premija.

C. kr. avstr. sklada za vojaške vdove in sirote

Celovec, Paulitschgasse št. 15.

Vse odvišne obresti za zavarovane.

Zahtevajte naše prospekte!

Dopisnica zadostuje.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva ulica št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva ulica št. 7.